

го́ле, la liste, l'état *m.*, *coll.* le feuillage; 1. (забѣлѣжка), le relevé, le relèvement; 2. изважда́не смѣтка на —, relevé de compte; 3. (на имена), *Milit.* le contrôle; 4. (хартия), l'affiche *f*; 5. (исписване), la table; 6. (испись), le tableau; 7. край-тъ, hors ligne *f*; 8. напечатана първа страна на —, *Typ.* papier blanc *m*; 9. на -ове (за книга), *Typ.* eu feuilles; 10. -ста (у растенеа), la fane; || *Bot.* la frondaison; 11. (отъ дървие), *Bot.* la fronde, 12. покарване -ста, *Bot.* la vernation; 13. -стие у исписване —, *Peint.* le feuiller; 14. изобразявамъ или исписвамъ -тие, *va. Peint.* feuiller; 15. отдѣлимъ хартиинъ-тове, *va. Techn.* désouvrer; 16. поемане на -товетъ, *Typ.* l'assemblage *m*; 17. свиватса на цѣва (листието), *v. imp.* ils se coiffent; 18. свиване на -тието, *Agric.* la cloque.

Лита́мь, *vn.* s'embarrasser de.

Литане, *sn.* l'émoi *m.* le mal.

Литанія, *sf.* les litanies *f*, la kyrielle.

Литаргически, *adj.* léthargique.

— сжнь, *sm.* sommeil léthargique *m.*

Литаргія (дълбокъ сжнь), *sf.* la léthargie.

Литера, *sf.* la lettre; 1. *Typ.* le type; 2. остъргване -ры, le crépage; 3. остъргвамъ -ры, *vr.* créner.

Литераторъ, *ка, s.* littérateur, trice.

Литераторы, *sm. pl.* le monde littéraire.

Литература, *sf.* la littérature, les lettres *f*; || който са залѣга съ — и вегости, un humaniste. [ношене, *adv.* -ment.

Литературенъ, *adj.* littéraire; || въ -рно от — обирникъ, *sm.* écueur littéraire *m*, plagiaire et auteur —, *m*; || *fam.* un picreur.

Литературны науки, *sf. pl.* les lettres *f*, les muses *f*.

Литературно обиране, *sm.* le plagiat.

Литій (металъ), *sm.* Chim. le lithium.

Литографирована щампа, *sf.* la lithographie.

Литографирувамъ, *va.* lithographier.

Литографически, *adj.* lithographique.

— занаятъ, *sm.* la lithographie.

Литографія, *sf.* la lithographie; || (съ различни цвѣтила), la lithochromie.

Литографъ, *sm.* un lithographe.

Литологически, *adj.* lithologique. [logie.

Литологія (наука за камани), *sf.* la lithologie.

Литологъ (камено въщъ), *sm.* un lithologue.

Литотомически, *adj.* lithotomique.

Литотритически, *adj.* lithotritique et -triptique.

Литотритія (трошене камыкъ), *sf.* Chim. la lithotritie. [triteur.

Литотриторъ (орждіе), *sm.* Chim. le lithotriteur.

Литофанія, *sf.* la lithophanie. [le lithophyte.

Литофитъ (каменно растение), *sm.* *H. nat.*

Литра (мѣрка), *sf.* la litre; 1. четвъртина

отъ —, le litron; 2. десетъ -ры, un décalitre; 3. хылядо -ры, un kilolitre; || (на

тегло), un millier; 4. десетъ хыляды -ры, un myrialitre. [*m.* un célébrant.

Литюргистъ, *sm.* un officiant et prêtre — попъ, *sm.* un habitué.

Литюргисвамъ, *vr.* officier.

Литюргистъ, *sm.* un liturgiste.

Литюргійны молитвы, *sf. pl.* le canon.

Литюргіинъ, *adj.* liturgique.

Литюргія (божествена служба), *sf.* la messe, la liturgie, l'office *m*; 1. музикална —, messe en musique; 2. (безъ пѣяне), messe basse ou petite messe; 3. (за починалы), messe des morts; 4. велика —, messe haute ou grande messe; 5. начало —, le préface; 6. напредъ посвятена —, la messe des présanctifiés *m.*

Лифлингъ, *sm.* Mar. le garde-corps.

Лиха постѣпка, *sf. fig.* coup fourré *m.*

Лихва, *sf.* l'usure *f*; || на —, l'arrière change *m.*

Лихваръ (фаузиля *t.*), *sm. fam.* un fesse-mathieu.

Лихвѣнь, *adj.* usuraire; || съ -ва, *adv.* -ment.

Лихвозимачъ, *ка, s.* usurier, ére.

Лихвоищецъ, *sm. fam.* un juif.

Лихвоищичество, *sm. fam.* la juiverie.

Лихичкъ, *adj. fam.* finet et finot.

Лихо, *sn.* système cellulaire *m.*

— състояние (лихость), *sm.* l'imparité *f*.

— тъкмо, *adv.* pair ou nou.

Лихость, *sf.* la ruse, la finesse, la fausseté, la faquinerie, triganderie, fourberie et fourbe, astuce, menée *f*; || *fig.* la cabale.

Лихъ, *adj.* rusé, machiavelique, insidieux, fin, faux, fourbe, patalin et -lineur, double, artificieux, cauteleux; 1. (въ игра), un croc, un pipeur; 2. *fig.* raffiné, madré, retors, un pèlerin; 3. *fam.* un tricheur, trigaud *m.*

Лихъ (въ дватакъ), *adj.* non-pair, un as, impair; || два -ха (въ триктракъ), le beset; || съ — брой, impairement.

— просякъ (игра), *sm.* 'hère ou as qui court.

— старецъ, *sm. fam.* un vieux penard.

— четъ, *sm.* nombre impair *m.*

Ли́це, *sn.* la face, le visage, la figure, le front, le corps; 1. l'individu *m*, la personne, le sujet; 2. (у Теат. — що прѣдставлява), le personnage; 3. (на вратна брава), l'entrée *f*; 4. (на монета), la pile; 5. (на платъ), l'endroit *m*; 6. (тора у медаль, *t.*), l'obvers et obverse *m*; 7. (на шрифтъ), *Typ.* l'œil *m*; 8. (у всичкото —), le nez; 9. изгорѣло отъ слънце —, visage rissolé *m*; 10. (прѣдъ страна на сграда), le frontispice; 11. неправилно аль приетно —, petite mine chiffonnée; 12. гледамъ въ —, *va.* envisager; 13. излизамъ на —, être empreint sur le visage; 14. промѣнявамъ си -то, *va.* composer sa mine; 15. стоя съ -то, *vn.* faire face; 16. въ —, en face; || *fig.* à bout portant; 17. на —,